

EMPRESA FAMILIAR

Any nou...

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

Consulting Barcelona Economia

A més d'inventaris i balanços, cada Cap d'Any porta associades les bones intencions per al proper; també ens porta l'expectativa que els aires de renovació entraran per la porta. L'empresari no és cap excepció a aquesta regla general que ve a cavall de l'optimisme i l'esperança, malgrat que el present s'entesti a dibuixar nuvolades de crisi i la recuperació econòmica es faci esperar més del que tots esperàvem, això si no empitjora encara una mica més. Els signants d'aquesta col·laboració, després de gairebé dos anys d'haver-la dedicat de forma exclusiva a la gestió de les empreses familiars –les més nombroses en el nostre país–, també tenim aquesta sensació, pròpia del canvi d'any.

El que fa diferents les empreses familiars de la resta d'empreses arrenca del factor família. A causa de la influència que aquesta exerceix en l'empresa al llarg de les etapes de la vida de l'una i de l'altra, les empreses familiars presenten unes característiques específiques en els àmbits de la propietat i de la gestió que les diferencien de la resta: la propietat en mans d'accionistes amb vincles familiars, la direcció en mans dels principals propietaris (normalment), la voluntat de continuïtat de les generacions joves en l'àmbit de l'empresa i, en aquest terreny específic, una problemàtica absolutament singular: la de la successió.

Podríem dir que a les empreses familiars, pel que fa a contracte empresarial i direcció i govern de la societat, hi passa el mateix que a la resta d'empreses, amb la diferència que passa entre parents, que no és poca cosa.

Molts empresaris catalans –i ens consta directament i indirecta– estan d'acord en gairebé tot el que hem escrit sobre empresa familiar i sobre successió en aquesta columna quinzenal o en els llibres que hem publicat sobre el tema; també ho estan en el que els expliquem personalment en presentacions, xerrades, cursos i entrevistes, o en el transcurs dels contactes propis de la nostra activitat professional amb aquest tipus d'empreses.

Específicament en la qüestió de la successió, la seva ment comprèn i accepta una crua realitat natural, com és l'envelliment i la pèrdua de facultats que l'acompanya de forma irremissible, però el cor es resisteix massa sovint a l'evidència, el sentiment de ser imprescindible els eternitza en el post de comandament, davant el desesper de possibles successors i d'altres familiars, de directius i d'empleats, i,

de retruc, davant la inquietud de clients i de proveïdors.

La gran majoria dels empresaris familiars d'aquest país –com els de tot arreu– s'aferren al timó amb totes les seves forces (que cada any que passa són més escadusseres), tot superant

temporals i recuperant-se dels cops de mar; engegats pel rabiós present, posen en el mateix paquet de les coses que poden esperar la planificació del seu futur i el dels seus successors, sense adonar-se que darrere d'una onada hi pot haver la galerna infranquejable, el buit, la seva fi... i qui sap si també el de l'empresa. I és que el tema fa peresa abordar-lo, malgrat que ara hi ha ajuts per fer-ho. En canvi, i potser és lògic, s'actua sobre el que és més tangible i immediat, com ara la planificació fiscal, financera, de la producció, de la qualitat, i altres.

En el context descrit, creiem que el que podíem dir sobre empresa familiar en els àmbits que ens són professionalment propers ha quedat dit i, per aquest motiu, ampliarem el punt de mira dels nostres comentaris.

Amb el nou any, aquesta col·laboració passarà a abordar aspectes de gestió empresarial aplicables a qualsevol tipus d'empresa –també la familiar de forma puntual–, amb la seguretat que continuarà essent útil als empresaris familiars.